

Visor och stämningar.

Lieder und Stimmungen.

Vandraren.

Vilhelm Ekelund.

Der Wanderer.

„Lätt hänsorlande.“
„Lieblich rieselnd.“

WILH. STENHAMMAR, OP. 26.

dolce espressivo

The piano introduction is in 3/4 time, starting with a treble clef and a key signature of one flat (B-flat). The melody is characterized by a series of eighth notes in the right hand, with a descending line, and a bass line of chords and single notes. The tempo and mood are indicated as 'dolce espressivo'.

Här ur mos-si-ga klip-pans famn upp-väl-ler
Hier aus mos-si-ger Fel-sen Schooss ent-spru-delt

The first vocal line is in 3/4 time, starting with a treble clef and a key signature of one flat. The melody is simple and lyrical, with a descending line. The piano accompaniment continues with a similar rhythmic pattern. The tempo and mood are indicated as 'Red.' (Ritardando) with asterisks.

ren och klar en me-lo-disk käl-las vat-ten,
rein und klar der me-lo-di-schen Quel-le Was-ser,

The second vocal line is in 3/4 time, starting with a treble clef and a key signature of one flat. The melody is simple and lyrical, with a descending line. The piano accompaniment continues with a similar rhythmic pattern. The tempo and mood are indicated as 'Red.' (Ritardando) with asterisks.

här ej of - ta be - träd - - des grä - set af män - ni - sko -
 sel - ten beugt sich das Gras hier un - ter dem menscli - chen

Ped. * Ped. *

fot. Ald - rig
 Fuss. Nim - mer

Ped. * Ped. *

skö - na - re böj - da gre - nar såg jag
 schaut' ich so schön ge - schwung' - ne Zwei - - ge

Ped. * Ped. *

sträck - ka bäf - van - de fi - na bå - gar, tyng - - da
 be - bend stre - cken die schlan - ken, fei - nen Bo - - gen,

Ped. * Ped. *

rikt af dag-gi - ga ro - sors väl-lukt - be - ru - san - de
 schwer von tau - i - ger Ro - sen duft - be - rau - schen - der

poco cresc.

mängd.
 Last.

Käl - la, du som
 Quel - le Du, die

dim. *dolce*

va - kan - de mildt min sömn be - skyd - dat tyst och
 wa - chend be - schirm - te mei - nen Schlum - mer, leis' und

dolciss.

lätt hän - sor - lan - de sak - ta silf - ver - vå - - gen,
 lieb - lich rie - seln - de, sanf - te Sil - ber - wel - - le,

dig be - pri - sa - de skal - - dens
 Dich be - sin - get des Sän - - gers

poco cresc. *dim.*

kor - ta me - lo - di - ska sång.
 kur - zes, me - lo - di - sches Lied. (deutsch von Johanna Plockross-Pohly.)

p *pp*

Nattyzne.

E.A. Karlfeldt.

Die Nachtviole.

Sakta glidande.
Sanft gleitend.

Öf - ver dig, yx - ne, äl - skogsört,
Nacht - vi - o - le, Du Blu - me scheu,

pp

Red.

su - sa - de Ve - ne - ris fly - - en - de skört, dag - gen som lopp af den
Dir schwebte nächt - lich Ve - - nus vor - bei, Tau, der ihr traff von dem

* Red. *

hvi - ta fo - ten göt dig i ro - ten sin vår - - li - ga vört.
Fuss, dem weis - sen, goss in den Kelch Dir sein Len - - zes - ge - bräu.

Red. * Red. * Red. *

Dag - gig honkom af de lån - ga haf, dag - gig af lun - darnas fär - ska saf,
 Tau - ig sie kam vonder wei - ten See, tau - ig von wal - di - ger Ber - ges - höh';

Led. * Led. * Led. * Led. *

gli - dan - de sak - ta i tun - gel - nat - ten nyek - fullt in mot de
 hin durch die Mond - nacht glitt sie schnell - le ne - ckisch zur mur - meln - den

Led. * Led. * Led. * Led. *

spä - da vat - ten, sjönk som en svan ned mel - lan
 Sil - ber - quel - le, sank wie ein Schwan nie - der in

Led. * Led. * Led. * Led. *

kas - - dun och bal - dri - an.
 Schilf - - gras und Bal - dri - an.

Led. * Led. * Led. *

Ve - ne-ris blom - ma, natt - vi-ol, vin - den dör bort som en
 Ve - ne-ris Blu - me, mond - gebannt, Wind wieder Ton ei-ner

Red.

matt _____ fi - ol, strän - gad med dvärgsnät från gre - nar och än - gar,
 Gei - ge schwand, die mit den zar - te-sten Spinn - web-sai - ten mit

** Red.* ** Red.* ** Red.*

strän - gad med strängar af sjun - kan-de sol. Hvit är din kind, och all
 Strah - lendar sin - kenden Son - ne be - spannt. Weiss ist Dein Ant - litz, am

Red. ** Red.* ** Red.* ** Red.*

da - gen du gömt - blic - ken för so - len och lu - tat och drömt. Vet du, ditt blod som en
 Ta - ge Du säumst, birgst Deinen Blick vor der Son - ne und träumst. Selt - sam, wie Jungfrau-en

Red. ** Red.* ** Red.* ** Red.* ** Red.*

jung - frus är blan - dadt? Vet du, ditt dröm - lif som hen - nes är an - dadt re - nast och
 blut, ist das Dei - ne, selt - sam wie ih - re sind Dei - ne Träu - me, un - schuldig,

Red. * *Red.* * *Red.* * *Red.* * *Red.*

bäst blott som en doft vid en tun - gel - fäst?
 rein, zart wie ein Duft, wie des Mon - des Schein.

* *Red.* * *Red.* * *Red.* * *Red.* * *Red.*

Ve - neris blom - ma,
 Lie - bes - blu - me,

poco cresc.

dim. *pp*

* *Red.* * *Red.*

nos - se - rot, vin - den far upp, som sof vid din
 Ve - ne - ris Kind, auf aus dem Schlum - mer jäh fährt der

cresc. *ppp*

6 7 11

*

fot,
Wind,

ur mörk - - ret ett li - - del-sens
aus dem Dun - - kel der Lei - - denschaft

Led. * *Led.* *

stråk - - drag svin - gar på flä - der-mus - vin - gar mot
Bo - gen-strich klinget, auf Fle - der-maus - flü - geln zum

poco cresc.

Led. * *Led.* *

må - - nens klot.
Mond - - - - - sich schwingt.

ppp

Led. *

Jung - fru-blom - ma, böj di-na knän, o - skuld som bry - tes, dess
Jung - frau-blü - te, beu - ge Dein Haupt, herb ist Dein Duft, wenn die

Led. * *Led.*

doft är frän. Vet du de skä - ra dröm - marnas ö - de?
 Un - schuld ge-raubt. Kennst Dudas Schick - sal zar - te-ster Träu - me?

rit.

pp

Djupt i din rot går ett hem - ligt flö - de, en jord - brygds kum,
 tief in der Wur - zel quillt's Dir und schäu-met so schwarz und stumm -

pp sempre

Ve - ne - ris blom - ma, Sa - ty - ri-um.
 Ve - ne - ris Blu - me, Sa ty - ri-um. (deutsch von Johanna Plockross-Pohly.)

rit.

Stjärnan.

Bo Bergman.

Der Stern.

Presto agitato.

Jag
Ich

sli - ter i da - gar-nas ked - - ja. Jag pu - star på mi-na
schaf - fe im Jo - che der Ta - - ge. Das Feu - er facht mei-ne

kol. Jag smäl - - ter och smi - - der, min
Hand. Ich hämm - - re, ich schweis - - se, die

*Återställningstecken för e2 infört.

smed - ja är het som ett af - - - - - grunds -
 Schmie - de er - glüht wie im Höl - - - - - len - -

f *sempre stacc.* *dim.*

hål. _____ Det bru - - - sar som
 brand. _____ Wie Feu - - - er es

p *cresc.*

eld och det stän - - - ker som sot _____ från min
 braust, und es sprü - - - hen die Fun - - - ken vom

più cresc.

dik - - - tar - h rd - - - men of - van g r
 Dich - - - ter - herd. Doch dro - ben die

f *piu f* *p cresc.*

sky - ar - nas värld, och mel - lan sky - ar - na
 Wol - ken zieh'n, und h  - her seh' ich er -

p *cresc.*

bl n - - ker en stj r - - na på sa - - j r - - lig
 gl h'n ei - nen Stern so se - - lig ver -

p *piu p* *pp*

færd. _____ Det
 kl rt. _____ Es

cresc.

bru - sar som eld i min hjär - na, det rin - ner som blod i min
 braust mir wie Feu - er im Hir - ne, die blu - ti - gen Trä - nen ich

sempre cresc.

f stacc.

tår. Jag hä - - sar dig sa - -
 wein'. Ich win - - ke dem se - -

p cresc.

f

li - ga stjär - - - na, som ald - -
 li - gen Ster - - - ne, der nim - -

p

cresc.

rig jag når. _____
 mer doch mein. _____ (deutsch von Johanna Ploekross-Pohly.)

f cresc.

ff

*Återställningstecken för e2 infört.

Jungfru Blond och jungfru Brunett. | Jungfer Blond und Jungfer Brünett.

Bo Bergman.

Vivace.

Jung-fru Blond och jung-fru Bru - nett dan - sa med
 Jung-fer Blond und Jung-fer Brü - nett tan - zen, die

dolce leggiero e staccato

finger på kjo - len. Så höst-klar är luf - ten och lätt, lätt, lätt,
 Fin-ger am klei - de. So herbstklar die Luft ist und leicht, leicht, leicht,

lätt som de sving-an - de jung-frur-nas kling-an - de gläd - je i so - len.
 leicht, wie der schwingen-den Jung-frau-en klin-gen-de, son - ni - ge Freu - de!

Se på. Nu hö - ja de sig, nu bö - ja de sig, och ö - go - nen
 Schaut hin. Jetzt beu - gen sie sich, jetzt nei - gen sie sich, es la - chen die

ly - sa och flä - tor - na slå och kin - den har he - ta fläc - kar -
 Au - gen, es flat - tert das Haar, auf Wan - gen glüh'n heis - se Flek - ken -

poco meno
 Men långt öf - ver än - gens gul - na - de vall står rym - den
 Doch weit ü - ber Wie - sen und herb - st - bun - tem Wald steht die Luft so

kall, och nak - na stå träd och häc - kar. 0
 kalt, und kahl ste - hen Bäu - me und Hek - ken. 0

Tempo I.

jung-frur, hvi dan-sen I än och sjun-gen och skrat-ten? Det fal - ler en
 Jungfern, was tan-zet Ihr noch und sin-get im Wal - de? Dort fällt ja schon

sempre p *poco marc.* *molto p*

stjär - na i - gen, och snart kom-mer nat - ten. Den kom-mer som tjuf-ven, när
 wie - der ein Stern, die Nachtsenkt sich bal - de. Sie kommt wie der Dieb, ganz

tranquillamente *pp*

in-gen ser och in - gen ber. Som en rof-få-gels-svärmslården ner och för-
 still und leis', auf niemands Ge - heiss. Sie stürzt nie-der auf Raub-vo-gel - weis' und ver-

cresc.

mör-ka vä - gar och vat - ten.
 dun-kelt die son - ni - ge Hal - de.

sosten. *poco f* *cresc.* *f e ben tenuto*

a tempo *rit.*

Jung-fru Blond och jung-fru Bru-nett stan-na för-skräm-da i
 Jung-fer Blond und Jung-fer Brü-nett strau-cheln er-schro-cken im

accel. in tempo *mf*

sosten.

dan-sen. Hur hemskt blef all-ting med ett i den si-sta
 Tan-ze, ein Schau-er sie um-weht in dem letz-ten

p *pp*

più mosso

dö-en-de glan-sen. Det hviss-lar i vin-den och
 ster-ben-den Glan-ze. Da flü-ster's im Win-de, da

pp

poco a poco più agitato

smy-ger på tä och skrat-tar i ris och dun-gar.
 schleicht es auf Zeh'n und ra-schelt in Schilf und Blät-tern.

poco a poco cresc. ed accel.

De stae - kars jung - - - frur-na små _____
 Die ar - men Jung - - - fräulein schön _____

f dim. *p*

skälf - va som fo - gel - un - gar.
 ängst - lich wie Vög - lein zit - tern.

sempre agitato

Och hvi - ta i kin - den, med
 Mit schreckbleichen Wan - gen und

cresc. *p*

flä - tor som slå, slå, slå, ru - sa de hem - åt bå - -
 Lo - cken, die weh'n, weh'n, weh'n, pfeilschnell nach Hau - se sie sau - -

cresc.

da. Här u - te är vil - lor och vå - da, men hem - ma är värl - den en
 sen. Hier draussen ist Schrecken und Grau - sen, doch da - heim ist die Welt ja, so

spi - sel - vrå och mor den en - da i värl -
 traut und schön, und Mut - ter die Einz - ge auf der Er -

poco a poco più tranquillo

den. Hon sit - ter så tyst och tvin - nar och snor och stir - rar
 de. Sie sit - zet so still und we - bet und spinnt und facht das

Moderato tranquillo.

fry - san - de in i de ly - san - de glö - den på här - den.
 glü - hen - de, fun - ken - sprü - hen - de Feu - er im Her - de.

De göm - ma sitt hjär - ta hos mor och kys - sa den gam - las hän - der.
 Sie ber - gen das Haupt ihr im Schooss - und küs - sen der Al - ten Hän - de.

espress.

Och tim - mar - na rin - na och kvälln blir stor, det rass - lar i
 Die Däm - me - rung wächst und wird rie - sen - gross, es kni - stern die

molto p

bra - sans brän - der. Men u - te som troll på tå det
 Feu - er - brän - de. Doch draus - sen um's Haus auf Zeh'n tut das

pp

mum-lan - de mörk - ret skri - der: Ni kä - ra - ste jung -
 mur-meln - de Dun - kel schlei - chen: Ihr lieb - wer - ten Jung -

poco cresc. *p*

(non forte)

- frur små, jag tar er väl hvad det li - der....
 - fern schön, mein Arm wird doch euch er - rei - chen....

(deutsch von Johanna Plockross - Pohly.)

cresc.

f *dim.* *p* *dim.* *pp*

Det far ett skepp.

Bo Bergman.

Es fährt ein Schiff.

Allegretto vivace.

Det - far ett skepp på
Es fährt ein Schiff auf

gun - gan - de väg, ack gun - gan - de väg, med tac - kel och tåg och
wo - gen - der See, ach wo - gen - der See, hoch ragt in die Höh' be -

vim - pel i mast, jag kom - mer i - häg att skep - pet he - ter
wim - pelt der Mast, und wohl ich ver - steh', das Schiff, das heisst das

Lye - kan. Och sjö - ar - na dun - ka mot
Glü - cke. Und wild schlägt die See an des

skep - pets stam, och ref - lar - na re - sa sin hvi - ta kam, men
Schif - fes Wand, es dro - het das Riff aus der Wo - gen Brand, doch

skep - parn lot - sar sig än - då fram, ty skep - pet he - ter
nim - mer schei - tert das Schiff am Strand: das Schiff heisst ja das

Lye - kan. Och
Glü - cke. dolce Es

när det kom-mer till grön-skan-de strand,ack grön-skan-de strand, så ser man i-bland en
 streicht vor-ü - ber an U - fern so grün,ach U - fern so grün, und dortkömmt Ihr sehn die

flic-ka vif-ta och vin - ka med hand åt skep-pet som he - ter Lye - kan.
 Maid mit dem Schleier win - ken und weh'n nach dem Schiff; das da heisst das Glü - cke.

cresc.

Det vin - kar i - gen från ma - ster och rår, det
 Von Ma - sten und Ra - hen winkt es zu-rück, es

f

vif - tar och hur-rar, i mär - sen står en lätt - ma - tros, han har
 ju - belt und ruft; aus dem Mast - korb der Brigg ein Ma - tro - se win - ket mit

p

knoll-rikt här, och skep-pet he-ter Lye-kan.
fröh-li-chem Blick, das Schiff das heisst das Glü-cke.

dolcissimo
pp

Och
Das

flic-kan öpp-nar sin ro-sen-de-mund, ack ro-sen-de-mund så röd och så rund, och
Mägd-lein öff-net den ro-si-gen Mund, ach ro-si-gen Mund, so rot und so rund, und

sue-kar och ber: tag mig med på stund på skep-pet som he-ter Lye-kan.
seuf-zet und fleht: nehmt mich mit zur Stund im Schif-fe, das heisst das Glü-cke.

cresc.

Men san - na mitt ord, är flic - kan om-bord, så
 Doch mein Wort zum Pfand, holt Ihr sie vom Strand, dann

mf *più f*

poco riten. - - - - *a*

går det åt bot - ten, san - namittord, ty flic - kor på haf och flic - kor på jord de
 geht auf den Grund Ihr, mein Wort zum Pfand; denn Mä - del zur See und Mä - del zu Land, die

f *p*

tempo

gö - ra kol på lyc - kan.
 ma - chen ein En - de dem Glü - cke. (deutsch von Johanna Ploekross-Pohly.)

dim. *pp*

När genom rummet fönsterkorsets
skugga ligger-

(Ur „Ensamhetens tankar“.)
Verner von Heidenstam.

Seh' ich im Stübchen das Fensterkreuz
den Schatten breiten-

(Aus „Einsamkeits-Gedanken“.)
Verner von Heidenstam.

Långsamt.
Langsam.

När genom rummet fönsterkor-sets skug-ga lig-ger som skuggan af det stränga
Seh'ich im StübchendasFensterkreuzden Schat-ten brei-ten, demSchattengleichdesstren-gen

p legato

kor-set på en graf, är det ej bät-tre dar jag tig-ger; jag mins de
Kreuzes auf dem Grab, dann fleh'ich nicht um bess - re Zei-ten; ich denk' der

espress. *molto p*

gåfvor, som jag fick som li-ten pilt, - de många go-da gåfvor lif-vet gaf och jag för-spillt.
Gaben, die als Knabe ich er-hielt, der guten Gaben, die das Le-ben gab - und ich ver-spillt!
(deutsch von Johanna Plockross-Pohly.)

cresc. *f* *dim.* *p più p*

Hvarför till ro så brådt?

(Ur „Ensamhetens tankar“.)

Verner von Heidenstam.

Warum so früh zur Ruh?

(Aus „Einsamkeits-Gedanken“.)

Allegretto un poco mosso.

Hvar - för till ro så brådt,
Wa - rum so früh zur Ruh,

dolce leggiero

du som jag vill allt godt? Följ mig en
die mir so teu - er, Du? Sieh' doch die

mån - skens - tim - ma! Kyrk - torn och fön - ster glim - ma.
Nacht uns win - ken, Kirch - turm und Fen - ster blin - ken.

Full - må - nen ly - ser klart. _____ Nat - ten är snart för -
 Komm, weil der Mond noch strahlt, _____ bald bleicht sein Glanz so

The first system of the musical score features a vocal line in treble clef and a piano accompaniment in grand staff. The key signature is three sharps (F#, C#, G#) and the time signature is 3/4. The vocal line begins with a half note G4, followed by quarter notes A4, B4, and C5. The piano accompaniment consists of chords and single notes, with some notes marked with an 'x'.

bi. Stan - na min flic - ka! Snart _____
 hehr. Komm, Du mein Mäd - chen! Bald, _____

dolciss.

The second system continues the musical score. The vocal line has a half note G4, followed by quarter notes A4, B4, and C5. The piano accompaniment includes a section marked 'dolciss.' (dolcissimo) starting with a half note G4. The key signature and time signature remain the same.

ä - ro ej hel - ler vi. _____
 bald sind auch wir nicht mehr. _____
 (deutsch von Johanna Plockross - Pohly.)

pp *m. d.*

The third system concludes the musical score. The vocal line has a half note G4, followed by quarter notes A4, B4, and C5. The piano accompaniment includes a section marked 'pp' (pianissimo) and 'm. d.' (morendo). The key signature and time signature remain the same.

Lycklandsresan.

Gustaf Fröding.

Die Glücklandsreise.

Allegro giocoso.

När jag steg i land, där druf-vor-na ly-sa på
 Als ich stieg ans Land, wo die Frau-ben rei-fen an

Lyck-lands strand och flic-kor-na my-sa på stran-den i blom-ster och
 Glücks-lands Strand, und Mäd-chen strei-fen am Stran-de in Blu-men und

band, go on, tänk-te jag, känn myn-ten i fic-kan, i dag är i
 Band: „go on“, sagt ich mir, „Du hast Geld in den Hän-den, die Welt ge-hört

dag, den vack-ra-ste flic-kan om lif-vet och höf-ter-na tag!
 Dir, fass' frisch um die Len-den die Mäid, und ver-such' Dein Plä-sir!"

poco cresc. *mf*

Hon gaf mig en titt, jag kom till ett
 Doch sie spot-tet mein, ich ging zu der

p

nä-ste, där vin fick fritt, och vin-löf hon fä-ste huld-sa-ligt om
 Zwei-ten, die schenk-te mir Wein, ich durft' sie be-glei-ten, sie kos-te und

huf-vu-det mitt. Och i mitt scha-tull med tär-nin-gen lek-te jag
 schmei-chel-te fein. Das Glück mir nicht grollt; mit Wür-feln er-spiel-te ich

p *scherzando*

Lyck-lands gull, mens flic - kan mig smek - te så sa - li - gen ljuf - lig - hets -
 Glück - lands Gold, und zärt - lich und mil - de lieb - kost' mich das Mäg - de - lein

dolce

full.
hold.

Men bön - der - na där i
 Doch die Bäu - er - lein in

mf *p* *mf*

Lyck - land träng - de mig rig - gen för när, och till - hyg - gen sväng - de de bön - der - na,
 Glück - land, die dran - gen voll Wut auf mich ein, die Prü - gel sie schwangen, die e - len - den

p *cresc.*

bön - der - na där. „Hej, le - den är träng, nu näf - ven håll knu - ten, och tal - jan i
 Hunds - bäu - er - lein. „Hej, macht Ihr mir bang? Ich klopf' Euch das Fell aus für die - sen Em -

f *p* *poco*

gång, se opp från kik - ut - en, o - hoj, al - le boys, kom a - long!
 pfang! Gar scharf halt' ich Kick - aus, o hoj, al - le boys, komm a - long!

cresc. *più cresc.* *f*

Och il - sken och full jag slog och jag
 Und schneller als ich's wollt', hatt' drei - e von

sempre f

spän - de tre bön - der i - kull, min kä - re - sta rän - de åt skogs med mitt
 de - nen ich tuch - tig ver - sohlt; der - weil sah ich ren - nen den Schatz mit dem

p

Lyck - lands - gull. Det small och det hven, de fläng - de mig sön - der med
 Glück - lands - gold. Da hieb's auf mich ein, da sah ich's rings lau - ern mit

f *p* *cresc.* *fz* *p*

poco riten.

käp - par och sten, för - ban - na - de bön - der, de slo - go mig halt i ett
 Prü - gel und Stein, ver - fluch - te Bau - ern, sie schlu - gen mir hin - kend ein

cresc. *fz* *p*

Tranquillo.

ben. Så steg jag om - bord, men stödd på en
 Bein. An Bord ich mich sal - viert, ge - stützt auf die

sosten. *sempre p*

kryc - ka och lapp - salv - smord, af Lyck - lands lye - ka och vi - ner och
 Krü - cke und sal - ben - be - schmiert, vom Wein, vom Glück und von Mä - dels ver -

flic - kor för - gjord. Till sorg blir all glans, och halt får en
 hext und ver - fñhrt. So stirbt al - ler Glanz, halb tot muss man

espress.

van - ka om - kring ef - ter dans, ens vin - löfs - ran - ka blir hård som en
wan - ken um - her nach dem Tanz, und Wein - laub - ran - ken, die wer - den zum

Tempo I.

hag - torns - krans. Men skål, al - le boys, gör fast al - le tros - sar, och
Dor - nen - kranz. Doch pros't! gu - te Nacht; ich ver - schla - fe die Schlap - pe; dass

skål, al - le boys, god natt al - le gos - sar, nu går skep - par Lyck - man till
Ihr hal - tet Wacht! zur Koy - e ich tap - pe, nun sagt Schiffer Glück - mann gut'

kojs!
Nacht! (deutsch von Johanna Plockross-Pohly.)

f stretto

En strandvisa.

Gustaf Fröding.

Ein Strandlied.

Andante, un poco mosso (ma tranquillo).

Är det ljuft att sköl-jas un-der sorl och
Ist es schön zu sin-ken in dem Klang-ge-

sus af en klangfull böl-jas gång till dö - dens
braus - ei - ner mächt'gen Wo - ge tief in To - des

hus?
Haus? Är det skönt att drunk-na i en
Ist es schön zu flies-sen mit der

pp *sempre legatissimo*

ppp

poco cresc. *dim.* *pp*

hafs - vägs famn, är för al - la sjunk - na
 Wel - le fort, fin - den al - le Mü - den

djupt i djup en hamn, där för brott och än - ger,
 dort den Frie - dens - ort, wo für Schuld und Reu - e,

cresc. *espress. cresc.*

hvil - ka stor - mat vildt, lju - da sor - gens sän - ger
 die ge - stürmt so wild, klin - gen Trau - er - lie - der,

più cresc. *fz dim. p* *dolce*

so - nan - de och mildt?
still ver - söh - nend, mild?

dolcissimo

Men hvem vå - gar språn - get, fast ens lif är ödt,
Doch wer wagt den Sprung wohl, selbst in höch - ster Not,

pp

fast ens hopp är gån - get från en värld, som dött,
selbst wenn al - les Hof - fen, al - le Welt so tot,

poco meno p

dött, där ö - gat skå - dar, dött, där ö - rat hör,
 tot, was Du magst schau - en, tot, um was Du wirbst,

p *più p*

och fast allt be - bå - dar att du än - då
 und Dir sagt Dein Grau - en, dass Du den - noch

sempre più p

dör?
 stirbst? (deutsch von Johanna Plockross-Pohly.)

poco cresc. *dim.* *pp*

Prins Aladin af Lampan.

Gustaf Bröding.

Prinz Aladin mit der Lampe.

Tempo animato, sempre un poco rubato.

agitato *poco riten.*

f *dim.* *pp*

p *molto p*

*)

Prins A-ladin af Lampan har ingen lam-pa kvar, han tref-var un-der
 Prinz A-ladin mit der Lam-pe hat kei-ne Lam-pe mehr, er ta-stet un-term

mantelndär lam-pan var, han sö-ker ef-ter Rin-gen, men rin-gen finner
 Man-tel um - sonst um - her; er su-chet nach dem Rin-ge, ob nichts ihn wieder-

*) Tempo och föredrag måste ständigt noga följa diktens växlande skiftningar.

*) Tempo und Vortrag müssen sich beständig den wechselnden Stimmungen der Dichtung anpassen.

in - gen som in - ga rin - gar har.
brin - ge - der Ring kommt nim - mer - mehr.

più p *f* *dim.*

Prins A - la - din den sto - re har tap - pat sitt för - nuft och
Prinz A - la - din, der grosse, ihm ist ganz wirr der Sinn, er -

p *poco cresc.*

tref - var blindt i luft. Han ma - nar ur det
tappt wie blind da - hin - Be - schwörend laut er

dim. *più dim.* *pp*

vi - da: „Kom fe - slot-tet mitt med pärlor och ru - bi - ner i sa - len, som
 ru - fet: „Komm' Feenschloss zu mir, dess Wände hell er - strahlen von Gold und Chry-

ski - ner af guld och af hvitt! I an - dar, I gö - ren er plikt och er flit, I
 stal - len, Ru - bin und Sa - phir! Ge - horchet, Ihr Geister, gehorcht den Worten mein, und

cresc. *fz p*

fö - ren mig, I fö - ren prin - sessan Bel - bru - du - dur den må - ne - mil - da
 bringt zu Euren Meister Prin - zessin Bel - bru - du - dur, so hold wie Mon - den -

poco cresc. *più cresc.* *p non legato cresc.*

hit!“ schein!“ Så
 So

poco f *cresc.* *f*

rag - lar fram-åt ga - tan, där träng - seln är stor, prins
 wan - ketturhdie Stras - sen mit Pö - bel - ge - leit Prinz.

A - - la-din i tra - sor och tra - - si-ga skor:
 A - - la-dinganz bar - fuss, mit zer - lump - - tem Kleid:

„Se få-nen, hör på få-nen, den gal - ne skräd-dar-so-nen, ni vet, ni vet han
 „Den Narren! Seht den Narren! den tol - len Schneidersohn, Ihr wisst, er glaubt zu

tror han är sul-ta - nens bror!“ - I skrädda-re
 er - ben einst des Sul - tans Tron!“ Ihr Schneider, Ihr!

8
 och tig-ga-re, I kän-nen ic-ke an-den, man gör en vink med han-den och
 Ihr Bett-ler, Ihr! Ihr wisst nichts von dem Gei-ste: man hebt die Hand ganz lei-se und

ff^z ff p più p

ro - par sak - ta blott: kom slott, kom slott, kom slott!
 flüstert sach - te bloss: kömm Schloss, kömm Schloss, kömm Schloss!

pp > pp

Han ser åt him-la - ran - den, han spanar ef - ter an - den, han vän - tar på sitt
 Erschaut in die Hö - he, ob er den Geist er - spä - he, er war - tet auf sein

cresc.

slott, då små-ler fol - ket smått: „ditt slott är allt i må - nen, se
 Schloss, da lacht der gan - ze Tross: „Ei seht zum Mond ihn star - ren, den

fz p poco cresc. più cresc.

få - nen, se få - nen!"
Nar - ren, den Nar - ren!"

p non legato cresc. poco f cresc. f

Ack,
Ach,

dim. p pp

Più mosso, molto agitato.

den som ägt om Lam - - pan, har ald - rig, ald - rig
wer be-sass die Lam - - pe, find't Ru - he nim - mer -

p

ro, och den som bu - rit Rin - - gen, vill
mehr, und der ge-bot dem Rin - - ge, dem

* Fiss2 ändrat från A2.

ald - rig, ald - rig tro, att ic - ke un - der - tin - gen från
 fällt's zu glau - ben schwer dass all' die Wun - der din - ge von

for - dom ä - ro kvar, fast vil - lor - na be -
 einst - mals nun da - hin, ob - gleich er heim - lich

poco cresc.

dra - - ga och tvif - vel ho - nom gna - - ga och
 za - - get, der Zwei - fel an ihm na - - get, und

più cresc.

in - ga ting han har. _____
 leer ihm Herz und Sinn. _____

sempre cresc.

f *poco rit.*

Poco più moderato.

Ty Lam - - - pan det är ska-parkraft, som
Die Lam - - - pe ist die Schöpferkraft, die

più f *forte e grave*

gör till makt en man, och Rin - gen det är tros-kraft, som all - ting
mäch-tig macht den Mann, der Ring, der ist der Glau - be, der al - les

Tempo I.

kan.
kann. (deutsch von Johanna Plockross-Pohly.)

dim. *p* *pp*